

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
субота, 5. децембар 2020.

УНИКАТНОСТ ЦРНОГОРСКИХ ВЛАСТИ

Тешко је данас наћи државу с толико чудеса са колико обилује Црна Гора! Али, отуд-одовуд, напоскон дочекасмо да се – после 75 година – и тамо прекине континуитет власти голооточких утемељивача! Па, нека је са срећом тај почетак упокојења комунизма – још увек, поприлично живахног!

На празник Ваведења Пресвете Богородице, 4. децембра 2020. Црна Гора доби прву демократску владу у историји и – наче комунизам – после 75 година?!

Али, пошто Црна Гора и не би била то што јесте, да у свему не удари у крајност – те ти ми, још таквога тродневнога парламентарнога дискутовања, које је избору претходило – виђали нисмо?! Не, макар, у овој демократији коју ми данас познајемо! Тако је и избор владе и давање подршке мандатару, било потпуно наопако, ако би се упоређивало са устаљеном праксом других држава! То је и влада, која није могла имати значајнији, а тежи историјски задатак у који је ушла са – до сада никад виђенијом тањом подршком! Али је зато јединствена – и по саставу, и по устоличењу, и по претходницама које наслеђује!

Једно од оригиналних чудеса црногорског препорода и демократије је и то што међу министрима – своје представнике нема 97% присутних политичких партија у Скупштини?! 'Ајде то што нема опозиционара (мада нисам баш потпуно сигурна) – али, она скоро да нема ни представника оних партија које су је изгласале и од чије већинске воље зависи?!

Сад ви мени нађите ово негде! Да ја знам – нема! Ма, кад си посебан, буди посебан! 'Ајде частити! Да је било уобичајено – нашта би то личило?!

Истине ради – када се све узме у обзир – могло би се рећи да је овде било демократије више него што је и у једноме парламенту данас има! Јер – тако како су посланици три дана коптисали на биранога премијера да му душу узму – и његови и они који су против њега – још бивало није! А он – ни камера није хтела да га покаже – колико су га били развластили чак и од тога да га видимо?! Да пратимо стање! Дише ли, како подноси, је ли још увек усправно или се обесвестио...! Да се притрчи, ако затреба! Уосталом, и због тога ће, та три изборна дана у Парламенту – директно у историју?!

То што свугде на свету они који дају подршку, као скупштинска већина, своје мандатару држе хвалоспеве – то Црну Гору не обавезује! Штавише! А тек то што су о мандатару Кривокапићу, посебно у прва два дана, говорили његови формални предлагачи и подржаваоци – пас с маслом појео не би?! Ни Милови ДПС-овци, никада, ни у најцрњим наумима то не би могли ни достићи, а камо ли превазићи?! Могуће је дотле, али – преко тога је неизводљиво?! Непревазиђено! Врх! Ту се највише истакао Небојша Медојевић и његова партија Покрет за промене (ПЗП)?!

Било је ту и Милових посланика који су се бацали блатом на нову власт и премијера, али у односу на ПЗП – потпуно неубедљиви?! Ма – ни до колена – Медојевићу и његовима?!

Док се „подржаваоцима“ нове владе ништа у њој не свиђа, дотле је српство и Српска православна црква (СПЦ) за Миловце – махање „црвеном марамом“ !

Тако се посебно, својим театралним и претећим наступом, истакла Драгиња Вуксановић Станковић. Ово друго презиме које је пазарила, преко супруга Ивице Станковића – врховног државног Миловог тужиоца – приватно је воздигло снагом власти у приватној држави?! Понесена досадашњом моћи – одлучно, повишеним тоном и отужном аматерском театралношћу, запрети новом премијеру – да му више не падне на памет „да љуби руке поповима и поклекује“ пред њима?! Ово „поклекује“ описна је реч за онога који се, у знак поштовања, богобојажљиво, благо савије у коленима пред свештеником приликом узимања благослова.

С обзиром да је она политички „возникла“ уз онога другог, брозовски профилисаног Кривокапића, Ранка и његову Социјалдемократску партију (СДП) – од којег се у његовој моћи и власти деценијама, једино и могло бранити – подизањем крста према њему – није за чуђење!

А онда, још један досадашњи моћник и заклето бранитељ новог идентитета Црногораца, председник либерала Андрија Пура Поповић, изнервиран захтевом „подржаваоца“ владе Милана Кнежевића да се из црногорске химне морају избацити стихови Павелићевог намештеника, усташе Секуле Дрљевића – скочи к'о опарен у одбрану монтенегринске „осебујности“: „Секула Дрљевић био је велики црногорски патриота“?! Хвала где чуо и не чуо! Од овога – бољега описа одлазеће власти – не постоји?! Кратко и јасно! Све стаде у једну реченицу!!!

И, таман што сам се у два дана навикла, уживела и до краја срочила колумну – читави концепт ми трећег дана минира посланик Мандићеве Нове српске демократије Мило Божовић из Будве?!

Ничим изазван, не размишљајући о душевном болу својих сабораца који су се утркивали у пљувању будућега премијера – разбуца дводневни шаблон и, после свега што је о професору Кривокапићу чуо од стране владајуће већине, којој и он припада – одустаде од намере коју је и сам имао! Неће, рече, о њему ни једну грку проговорит, него је уз њега до краја и у свему га подржава. А, уместо тачке, цитира патријарха Павла: „Ако је Бог уз тебе, чега се бојиш, ако није, чему се надаш“! Из чиста мира, к'о да је из – помало заборављених литија изашао – обрну причу, којом управеше и остали!

И, када након три дана, сви „темељно“ искористише предвиђено време, мандатар Кривокапић – „сирак тужни без нигђе никога“, што би рекао Његош – изађе за говорницу. Ту се он на почетку, једва приметно, пожали због тортуре кроз коју су га провукли, а онда, за једнога премијера доста емотивно, неискварено и искрено се обрати, потврђујући да ће урадити часно све што је обећао и што се од њега очекује, стављајући акценат на помирење и заједништво у држави, зарад њеног препорода, како би се трагична историја подела завршила и кренуло напред.

Што је најгоре – он се након полагања заклетве и прекрстио – не размишљајући о душевном болу посебно на то осетљиве Драгиње Станковић?!

Своју бабу – што му тешко замерају премодерни монтенегрини, који не воле кад се преци и корен помињу – овај пут је заобишао. Али, како би им мало приближио честитост

породице из које потиче, рече како му је ђед „умјесто да гради своју бољу будућност у Америци“, дошао да брани отаџбину у Балканским ратовима!

Е, Бога ми, кад се већ у'ватисмо ђедова, да се и ја дотакнем мога ђеда, мајкинога оца Блажа Сјеклоће, који је 1914. исто тако дошао из Америке да брани Црну Гору од, како се тада говорило, „шваба“ у Првом светском рату! А онда је, као награду за то своје жртвовање отаџбини, дочекао да га касније Броз и црногорске поброзице, након Другог светског рата стрпају на Голи оток, где му је један од управника био и – од монтенегрина слављени – Јово Капичић?! За 5 година робије, прошао им је све тортуре – пребијања, изгладњивања, понижавања, затварања по клозетима...?! Када је под зверским мучењима изгубио вид, слух, здравље – пустили су га, као живог леша – да буде страшило и опомена свим непослушницима Броза и поброзица?! Није им дуго након тога живео!!!

И ево данас дочекасмо да се – после 75 година – прекине континуитет власти голооточких утмељивача! А – сам Бог зна колико их је под земљу отишло – да то недочека!!! Е, па нека је са срећом овај почетак упокојења комунизма у Црној Гори, ма колико он био – још прилично живахан!

Напокон је начет забран у којем је, не само остао нетакнут – него још и унапређен – темељ који су сазидали Броз, Ђилас, Темпо, Јово Капичић, Штедимлија, Секула Дрљевић, Вељко Милатовић...! Сви они, мада под земљом – и данас вампирају Црном Гором?!

То је једина држава у којој су Брозу, све до пре неки дан и буквално подизали споменике?! Све остало што су радили његови настављачи – и поприлично у послу одмакли – подизање је споменика антиправославноме, антисрпскоме, братомрзитељскоме, тоталитарноме комунизму у којем су – Брозови директни саборци и поданици – постали узор и „патријоте“ у Црној Гори?! Мало ли је – за опомену и застиђе?!

Све док им узоре и идоле – „глогов колац“, већ једном не упокоји и вечно их смири – нема оздрављења и братскога помирења! Нема васкрса Црној Гори, док се коначно комунизму – не одржи опело!!!